

**Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum
Codicem Iustinianum locupletissimus**

... In Primum Codicis Prælectiones / Annotarunt, Alexander Imol. Celsus,
Barbatias, Philippus Decius. Matthæus Antonianus Recensui

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Pactis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96035](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96035)

filii, ver. quero vlt
terius, extra de pe
ba, c. ellus.

1. **De libelli datio, an sit de processu.**
2. **Iudicium an possit incipere a presentia partis**
sine citatione.

Continua rubricam vt gl. q. 2. in ar. 2. no. et gl.
q. omne iudicium incipit a citatione: ideo dicit
In q. in prima citatione non requiritur aliqua cau
sa cognita, nam cum ipsa sit initium principii co
gnitionis non habet aliud ante se. **¶** Inno. **¶** Que
rit hic Bar. an datio libelli sit de processu, gl. no.
stra videt innuere q. no. nā cum primo offeratur
libellus iudici, et sublequenter pars citetur: iudi
cium incipit a citatione: ergo non incipit a libelli
productione preambula. Et sic libelli oblatio est
quoddam preparatoriu initrandi iudicium: non
autem proprie est principium litis. Ad ides facit: q. li
bellus potest offerri die feriata, tū ea die non pot
est inchoari iudicium, si de adult. l. miles. **¶** Legatus
ca. Similiter libellus appellationis offertur die fe
riata: vt. j. de fer. l. j. tū ea die non potest pars cita
ri: vt no. q. i. c. placita secularia. ad ides facit
q. de no. j. de rep. app. l. i. si illud. **¶** Hoc igitur Bar.
hic, q. ante primā citationem non dicatur processus
suis inchoatus. In contrarium facit: q. p. d. uerbo
libelli est de actio: ergo de processu: vt extra de p.
ba. c. q. m. cōtra falsas. l. i. si. vt lit. p. 2. ideo dicit
r. inde q. recipit libellum iurisdictione sua: vt i.
perpetuatur etus iurisdictione, fm canonistas
quantū ad iudicē libelli receptio est de processu.
Sed quoad partem non est de processu. Sed post q.
pars est citata. Et ideo ante citationē tempus est li
tisi ei qui obtulit libellū, recipere libellum suū.
ad hoc. ff. de fur. l. sempronius libellos. et vide q.
no. Bar. de are. ff. de adult. l. denuntiatio. in prin.
¶ Sed querit hic Bar. utrum iudicium possit
incipere a partis presentia sine citatione. vt ubi gra
tia, offertur libellus iudici a parti presenti. et dicit
q. sic alie. quid. de cog. in. l. i. ff. de cog. l. i. si. illud. nā respectu presentia p.
tis ibi tunc inchoatur iudicium: si re p. etu ab sen
tis non inchoatur nisi per citationem. Ad ides fa
cit q. no. Jo. an. in. l. i. de elec. lib. v. j. in nouel.

De prima.

Scut bōis. **¶** Res
debet marito, debet vxori. h.
o. vel sic. Etiam penalis constiti
tutione viri potitur ad
vxorē. h. o. **¶** Querit gl. quare
honor vxoris non ascendit ad virum, et honor viri
descendit ad vxorē. **¶** In. q. vxores nobilitantur
par maritos, sed non eōuerso mariti per vxorē.
vt. l. mulieres. de digni. l. i. c. de decol. l. mulie
res. **¶** Mo. q. qui facit honorē vxori, facit honorē
rem viro. et qui facit iniuriā vxori, facit iniuriā
viro. vt in. i. de iniur. l. paritur. secundum gl. 2. c.

1. **De patronatus liberti transire etiam ad eg**
traneum heredem quo ad quid, aliud in iure pa
tronatus ecclesie, et nu. 2. de pena.

2. **Ecclesia qui cōponit de delictis non intelligit con**
ponere de penis et iuribus singulariū personarū.
3. **Statuta que excludunt feminas, et admittunt ma**
sculos, an dicantur odiosa, vel fauorabilia.
4. **Statutum si excludat feminas, idem in nepote**
et filio premortuo.

De secunda.

Enia edicti. **¶** Ad quē
cūq. tras
tus patronatus, transire etiam reuerē
tia: et in edictis que naturali ratione
prohibent, non excusat rusticitas. Et pena que ap
plicat prius, non dicitur principi remitti. h. o. **¶** Mo.
in ista. l. q. ius patronatus liberti transire etiam ad
heredē extraneū quo ad quid, Puta vt non possit

fit in iuvocari sine venia. hic adde q. no. in. l. i. j. de bo. lib. **¶** Sed num
quid ius patronatus ecclesie transire in heredem extraneū? **¶** Respondeo sic, nisi
in fundatione vel dotatione aliud sit actū, vt no. q. i. c. cōsiderandi.
vt videas. **¶** Sed no. quatuor casus, nā interdum quis est certus de
crimine, et de pena. Et tunc non est dubium q. tenet ad penā, quasi amato
periculi, vt in aut. de non alie. q. q. vero. 2. ff. de postu. l. i. j. de iust. et re
infam. l. i. seruus. Interdum est certus de crimine, non de pena. Et ideo
quis sit de delinqre, implicite in penā cōsentit. **¶** Illud est verū q. pena pos
test procedere ab intrinseca qualitate, q. q. procedit ex qualitate extrin
ca. vt q. quis percutit clericū, ignotus ei esse clericum: tunc scitū est q. in
dit in penā canonis: Si quis sua dicit. q. q. i. ff. de iur. i. si quis igno
ras. Interdū quis non est certus de crimine, nec tenebat esse certus, scilicet
re: et tū excusatur, vt. ff. de decr. ab o. fa. l. i. Interdum quis non est cer
tus de crimine, tū naturalis rō est cōtra extrinsecū impetretur subq. debet
cōsulere peritores, vt hic. Si autem naturalis rō non est cōtra. c. i. j. p. e. o. r.
rusticus, vel mulier: et de paritē si sit incōtinēt q. scit de filiis, vt. ff. de ad
dul. l. i. si adulterū cū iunctis. **¶** Potest tū q. alleget errorem nā non legale
gat error pro aliquo, q. requirit allegatio hominis, et q. no. in. d. l. i. si
dulerit cū iunctis. **¶** Idē polliont. 2. j. fratres. **¶** Tercio no. q. q. i. c. q.
clera coponit de delictis, non intelligit cōponere de penis et iuribus singu
larium personarū, nec potest hoc licite fieri in p. iudicis singulariū perso
ne cui est ius questum, et q. no. hic cum gl. sua ad hoc. ff. de pac. l. i. si
de cōtra tabu. l. i. post mortē. **¶** vlt. 2. ar. j. loca. l. i. si cū heredes. 2. ff. de ver.
ob. l. qui Rome. **¶** Statutus heredes. et hoc igitur Bar. ad idem. l. i. si nō for
tem. **¶** Si heredes. ff. de condi. inde. **¶** In gl. que incipit cum paribus in
fi. collige q. dispositio penalis dicat fauorabilis, et q. odiosa. **¶** De be.
in aut. de nō al. in. q. q. vero leonis. lo. q. dicit q. q. in prohibito fauor
veritatem amen vbiq. apponit penā, dicitur dispositio odiosa. q. d.
valde no. **¶** Dicitur p. gl. hic. 2. ff. de lib. l. i. si bac. si. q. respectu eius qui ob
gatur vbiq. obitio odiosa est restringenda, sed respectu eius cuius obligatio
cōsiderat q. aliam facit, aut cōsiderat qualitatem personarū, si cō
derat sine cōcernit qualitatem facti: vbiq. apponitur penā, est dispositio
fictio odiosa, et ita loquitur Bar. de be. **¶** Si cōcernit qualitatem perso
rum: tunc distinguit extrinsecū, l. i. personarū. et ita loquitur gloss. **¶** Et per
hoc arguitur ad aliam. q. qua queritur an statuta que excludunt femi
nas, et deferunt hereditates masculis, dicantur odiosa, vel fauorabilia, et
videtur q. dicantur odiosa, nam irrationabilis fauor dicitur edum, et
j. de lib. p. i. magnum vitium. **¶** Pterea q. excludit filium et
dum, vt. ff. de lib. l. i. si bac. l. i. cum quidam. de verbo. obligat. l. i. cum filium.
Sic ergo femine que male tractantur, per statuta dicuntur quodammodo
excludantur, vt. ff. de here. inst. l. qui volebat. **¶** Ergo apparet manifeste q.
statutum sit odiosum. In contrarium, q. sit fauorabile, probatur: q. est
factum fauore agnatorum, et causa conferande dignitatis familiarum,
ff. de ver. inspic. l. i. j. si seruus. Sed hoc est quid fauorabile, pterea nō
legis est illa q. qua apparet an statutum sit fauorabile, vel odiosum, vt
fi. de condi. inde. l. qui exceptione. **¶** Statuti ratio nō est odium mulierū
quia vbi non essent masculis tunc femine non excluderentur, sed est fauor
masculorum: ergo statutum est fauorabile. Ad idem q. statutum q. tu
sor non contrahat cum pupilla, dicitur fauorabile, et extendendum, vt. ff.
de ritu nup. l. i. si seruus. ergo ita est. **¶** Quarto et vltimo po
batur q. hanc partem aperte tenet Bar. de are. 2. l. y. in. l. i. j. de adul. So
lu. ista gl. dirimit, q. nā ex parte succedentis est fauor. Sed ex parte mo
litis que repellitur, est odium. **¶** Et hoc sequitur q. ex parte succeden
tis verba late interpretantur. **¶** Et Ande si statutum dicit q. filius excludat
dat feminam, idem in nepote et filio premortuo, de ver. sig. l. i. si heredes.
de here. inst. l. i. luctus. **¶** S. quia ex parte mulieris est odium, si statum
dicat q. filia non succedat, succedit neptis et filio: quia representat pater
qui succedebat. Neptis autem et filia non succedat: quia representat per
sonam, que excludatur. Et quia non debet plus concedi nepti, q. filie
quia ratio statuti hoc non patitur, vt. j. de bo. ma. l. si viua matre, verū
nam licet, et ita intelligo quod no. **¶** Richard. 2. l. y. in. l. i. j. que sit lon. cōlat.
et ita consulto 2.

De tertia.

Uti in potestate. **¶** Hoc dicit. filius in pot
non potest agere contra patrem. Secus in emancipato. hic
adde. l. i. in p. i. ff. de arb. nā si pater est debitor filij, et
lapidabat bona, consilium filio officio iudicis misericorditer imploro
eo. Item adde. l. vlt. ff. de pe. here. Item adde q. non possunt cedere iura fi
lio contra patrem, vt. ff. de actio. 2. obli. l. actiones. La picola. hic perit
et. l. i. si nulla. ff. de iudic.

De pactis.

Rubrica.

1. **Authentica sacramenta puerum, loquens in contractibus, ha**
ber locum in quolibet pacto.
2. **Statutum si prohibet mulierem contrahere sine presentia propinquorū,**
habet locum in omni conuentione, etiam ad liberandum.

Continua vt in gl. 2. de pactis potest considerari dupliciter. C. l. no
modo

1. **De iudicibus**
2. **De iudicibus**
3. **De iudicibus**
4. **De iudicibus**
5. **De iudicibus**
6. **De iudicibus**
7. **De iudicibus**
8. **De iudicibus**
9. **De iudicibus**
10. **De iudicibus**

1. **De iudicibus**
2. **De iudicibus**
3. **De iudicibus**
4. **De iudicibus**
5. **De iudicibus**
6. **De iudicibus**
7. **De iudicibus**
8. **De iudicibus**
9. **De iudicibus**
10. **De iudicibus**

1. **De iudicibus**
2. **De iudicibus**
3. **De iudicibus**
4. **De iudicibus**
5. **De iudicibus**
6. **De iudicibus**
7. **De iudicibus**
8. **De iudicibus**
9. **De iudicibus**
10. **De iudicibus**

1. **De iudicibus**
2. **De iudicibus**
3. **De iudicibus**
4. **De iudicibus**
5. **De iudicibus**
6. **De iudicibus**
7. **De iudicibus**
8. **De iudicibus**
9. **De iudicibus**
10. **De iudicibus**

1. **De iudicibus**
2. **De iudicibus**
3. **De iudicibus**
4. **De iudicibus**
5. **De iudicibus**
6. **De iudicibus**
7. **De iudicibus**
8. **De iudicibus**
9. **De iudicibus**
10. **De iudicibus**

1. **De iudicibus**
2. **De iudicibus**
3. **De iudicibus**
4. **De iudicibus**
5. **De iudicibus**
6. **De iudicibus**
7. **De iudicibus**
8. **De iudicibus**
9. **De iudicibus**
10. **De iudicibus**

UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
PADERBORN

[illegible]

Raduo
Sed
fideliter p[ro]p[ri]um
siderari, unde ea
ma inducit. cōcor
ff. de solu. l. si ex p[ro]
cia aquiliana, ff. de

propter not. in. li. ii. qd. in. prin. ff. pro socio. R. R.
falsitas qd. pde. ex quo principale est correctio in
inimicus. q. uia si accidit. dicit esse eiusd. pde.
cici. & sic no ob. ff. de querit bo. pde. q. donan
qd. boni est. q. datus est rufus in societas. &
in sociuto perit boni causus est periculum. dicit
tunc q. est coe periculi. unde rufus tenet eme.
dare bono medietate estimatiois. vt. ff. pro socio.
l. c. di. d. p. d. ana. Si non fuerit estimatus. r.
tunc periculum est diu. pde. lunt vera. nisi pastor
fuisse in culpa: q. tunc totu periculum est pastoris.
Sui pde. concludere res calus. Interdu totu peri
culu est pastoris ratione calus. Interdu totum
domini ratione retenti diu rei inestimatio. q. peri
calus fortuito. Interdu est coe periculum ratione
estimatiois. Sed opponit. ista estimatio
emponit ergo totu periculu est pastoris: vt. l. ne
testario. de peri. & como. rei. ven. R. R. dico q. illa
estimatio non facit emponem. qd. ex eo apparet
q. fructus bonis debet esse cois. Ita si esset eme
prio essent solius emptoris: unde habes q. esti
matio in correctio in tota r. vtilitas no perti
neret recipienti. no facit proprie emponem.
z. iste est propter calus non p. p. d. ana.

Empoſtea. Hoc dicit. R.
 mitemus qd habet ex ſententia. per
 doſu aduerſarij. nō perditus queſti
 tū ex ſententia. h. d. ¶ No. hic q. p. illa verba. nul
 la ſe. ¶ troueſſa de ſerui moratur. nō caſſare. ¶ Do
 inducitur exceptio pacti de non petendo. ¶ Sed
 cundo nota. q. a cautione doſu interpoſita. ille
 cui. caput ſibi liberaſſa. hoc dicit.

¶ **P**actum appositum in traditione rei va-
letur ipsa traditione.
¶ **D**os mulieris a patre vel extraneo dicta quid
valeat.
¶ **V**estimenta pactorum, que & qualia sunt.
¶ **C**ontractus dotis sine stipulatione, an esset olim
contractus in nomen.

Egem quā. ¶ + Da
 ſum in traditione rei, veſtit ipſa tra
 ditione, h. d. ¶ Opp. q̄leg aperte
 cauēt, vult leg, q̄ ſipmo vōs promittit, poſtea
 tēpore traditionis aliud pactū poſuit, q̄ illud
 pactū nō veſtit rei traditione, vnde videt obſta
 re, i. oe pactū, cōuēl, leg. morte, in. fi. So. quēdā
 traditio voluntarij: eſtiſa veſtit pactum: vñ hic,
 quēdā eſt traditio neceſſaria ratione pręcedētiſ
 obligatiōis: eſtiſta nō veſtit pactum appoſitū
 in traditōe: q̄z obſta. Leg. pactū. Sēmo q̄z

ca potit gl. ff. de pact. l. in traditionib. ¶ **C** ¶ **I** f
hoc apparere intellect. ¶ quando legi. q. vident
adnuncie cōtrariari. vna leg. dicit qd si egraturo
dorat muliere. promittit dore p. matrimonio
futuro. q. non pot. pōtē fieri illā dore stipulā
vr. d. leg. morte. Alia leg. dicit. q. si pater dōt
filia. p. mīto dore p. mīto futuro. qd si
rumpit auct. maritonia. pōt. fieri stipulārie vr. fol.
mat. l. quorū. in fi. Si cōtrarietas. ff. de
iur. qd. in parte nuptie sunt in potestate ipsius
i. dō. traditio dore illi voluntaria. sed in egrat
neo nō sunt nuptie in potestate. ff. de ver.
ob. l. cū. i. dō traditio est necessaria. merito nec
pactit. nec stipulārie potest in iurāto. Si cōtrarietas
ponit reg. ff. de iure d. Ladropm. §. i. & si a
līo in egraturo. q. vident donare. si pater nō vult
donare. si pōtēstā. velle. vr. ff. de heredi. pōt. ius
p. p. l. ad dēphus. l. dē. fuit vr. fa. nō dō cōtracto
matrimonio. dē. pōt. quā matrimonio illi cōtra
riā. pater nō pōt. fieri stipulārie in pūdiciā filie
q. dō traditio est necessaria. l. i. q. ui po. in pig. ba.
q. q. ipse dōt et efficit p. p. mīto. p. mīto in ipso
filie. vr. ff. de mino. l. bēnq. §. dē. vr. d. hoc est
qd dicit. d. quorū. in p. nūci. ¶ **C** ¶ **I** f **B** uga hoc
pendit nūc quēto quēda q. talis est adu. s. i. s. i.
vr. fuit cōtēstus. l. e. recepit. dōt quā promittit

restituere patri filiam pro filia postea in me dicitur sic quoddam alius
instrumentum in quo continetur per missio bene habere in non esse
confessione. ¶ Modo queritur utrum in primo instrumento adnotare
causam institutionis totius filia possit et tunc ab eis debetur utraque
¶ si quis ergo primo contractu sit sibi constitutus videtur potius vellet
sequente contractu. arg. in l. vii. ff. de pact. c. ii. ¶ In contractibus
ergo quod promissio sequitur facta in instrumentis non interuenit
numeratio sed illa confessio potius fuit similitudo arg. ff. de puit. c. ii.
vbi. si. §. de are. inquit illa questione in. in his §. si filiusfamilias
sol. ma. 2. determinat per muliere que determinat et vera et sequens
contractus fuisse et intervallo. Sed si fuit in contractibus non factum
determinationis. Et sicut clausula postea derogat primo contractui
posterioris cōgessu primo contractui derogat et de stipula. ser. l. i. c. i.
¶ Cuius autem fuit incriminatus vel non videri apparere ex eo quod

[illegible]

Estimatio in dote fit interdū causa designandi interesse, interdum
fit ex causa emptionis inducende, interdum dubitatur.
Dota ad quem non transit, non transit ius agendi ex pactis dotalibus.
Res licet designat esse dotalis, tamen poss. sio non reuertitur ad mulierem.

[illegible][illegible][illegible]

¶ **D**e ver. obl. q. Rome. s. duo fratres. in fi. mag.
gl. ¶ Quero ultimo. qualiter formabit libellus
in. nostra. si deo. pot. hoc modo apissime for
mari. pōt q. principaliter pmissit. si non solus
pōt penā in qua pena. pōt res in aliter condēna
ri. arg. cōm que nor. in. l. i. de act. emp. Sed me
lior gl. que fit in iure est. ¶ **D**e ver. obl. s. h. item fi.
in facto. r. teneas. ¶ **F**lo. s. purgatio mo
re derogat per iuramentū. v. r. r. l. i. si quis ma
ior. siue fir iuramentū principale + penale siue
principale tantū. siue penale tantū. Item pōt
gari purgatio. more per actum. q. non pōt
fieri mora purgari. v. r. de fideiuf. l. sanctimus. s.
sed liquid. r. tbi est pōt. quod beneficio pur
gationis more retēnt renuntia. quod no.
¶ **L**ibertatis vitium arbitrii fauorabiliter est.
quam causa vici.

Lex decima quinta.

Pactum qđ dicitur. Non va
let pacis per quod
pater promittit in instrumento dori
se filiam infortituri in equa portio
ne cū filio. b. d. Descriptur ergo ille qui contem
platione filii pacis accepit filiam in rōte. Sed
sibi inquit. qđ istud est pactū inoprobatur: v
f. de verbo. oblig. stipulatio hoc modo. ¶ Et
not. hic fauorabilior est libertas vltimi arbitri
qđ causa doris. Item non. qđ hereditas viuēti
non potest in dotem dari, nec tota nec aqua. o
f. si libertate arbitrii, verum consideretur respec
tus actus. v. respec. ruzus. et ab ea presen
tū futura possunt in dotē dari, cum pacto declar
do. dicam. i. o. vltima.

¶ **S** Fratres duo erant inuicem de r: sitund
rogati post mortem, si alter eorū decederet sine
beris, vnus altero presente ⁊ tacente vendid
portionem suam, demum exiit conditio: an il
qui tacuit, poterit agere contra emptorem. ⁊
¶ **C** Rex decimasecta.

Im Proprietas

Sed cum missum fratris boni et recipiens inunctum, post pacto remittere sufficiens causa esset quod unus alter autem erat. b. d. ter. addita rone. reliqua per virgini in j. 3. eo. ¶ Quoniam b. d. duo fratres autem in unum de restituendo rogati possunt. si sine liti alter eorum decederet. Ad hoc unus presens altero et tacente videtur portione sua demum exire. addito fidei. queri vult si frater qui in iur. cur. possit agere contra emptorem contra heredem enim fratris non est dubium quod poterat. v. l. i. detur. alie. l. vni. §. si. ff. de leg. i. l. 3. l. si fundi. al. gata in gl. Solui. gl. q. 5. et quo non contradigit per diti. videt tacite commens. ergo non potest per rem. sed potest per rem habere duo fratres. p. l. si fundi per fidei commissum. in vni. ff. de leg. i. deleg. i. l. peto. §. predicti. in idem tacitum nitas habet per consensum. et in liti actus non esset necessaria act? tacite vult. c. de pig. act. in materia gl. ¶ Quod b. l. quoties. z. s. libertas. q. al. ganit in gl. q. ibi loquitur in consensu expresse. So. p. gl. facit: taciturnitas est hinc iuncta et afflicta sanguinis. vult videt donato plumedam. l. p. ula. ff. de p. ba. z. ff. de bona. inter vir. z. p. siter? cois. ¶ Sed ad leges alia rideo. q. in p. ula. plura alia occurrunt. z. b. in l. ad eum? cois. r. sua tradidit per fratre. z. hic non tradiderat per tictis. z. res traditio. s. si frater iste scies fidei commissum dolo actum. preiudicat sibi. ne possit revocare. secus si fidei commissum iugocabat. vult rabat in iure. sicut. n. o. p. ad velle. l. i. fine. Quo ad aut fratre inter se possunt contrahere. z. tradidit. ff. de verb. ob. l. qui Rome. §. duo fratres.

¶ *De decedente primogenito.*

Dicrum quod be

Per non scriptura^a, sicut scripta est seruanda. h. d. Gal

vbi scriptura est de forma actus: vt. i. de fide infr. l. cōtractus. Et fallit
vbi scriptura est de solennitate: vt. i. de fide infr. l. emptione. Et
fallit in casibus alijs expressis in iure: vt. de pba. l. cū iur. Et
ratio huius legis est: scriptura fit ad probandum et demonstrandum
de pba. l. contrahitur. Sed non est vis quo genere demonstrationis alij
quid demonstretur: vt. ff. si cer. peta. l. certum. z. l. i. in fi. de teste preal.

S Diuifio dicitur esse triplex, & qualiter.
 Perceptio virilis portione inducit diuifione totius obligationis. un. 8.
 Quenquam, dictio est partitua, & significat aliter quod non omnes.
 Creditor quando videatur diuidere debitum inter duos coesores.
 Diuifio debiti ita deum preliu dicit, si alij debitorum sunt foluendo.
 Fideiufiores duorum non an habeat beneficium diuifiois. Item ipfi coesores.
 Creditor vt non noceat fibi diuifio debiti, qualiter debet proteftari.

Creditorum Hoc dicit. Collit divisionem

[illegible][illegible]

Et fides nō scri-
 pra. Ad d. 3o. an.
 in c. i. de sepul. lib.
 v. j. in nouel. z c. an.
 rpe. extra de arbit.
 gl. i. c. peruenit. Et
 tra de fideiul. 3o.
 de pla. in l. murus.
 q. qui non cogit. ff.
 de procu. z Alleg.
 oino in l. i. q. s. da.
 to. i. ff. de iurei.
 Spe. in tr. de arbit.
 s. qualiter. ver. sed
 idem est si fides. z
 in s. sequit. verifico.
 sed pōne q. cōpō-
 missum. z Lanfr.
 De oria. in tract. de
 arbit. parte. v. q. p.
 ad finem. z Lellu-

[illegible][illegible]

Aniuersa here
 ditas significat
 Adde Bar.in l. si
 in re. in. op. ff. de
 rei ven. in l. do
 pontus. ff. de his.
 ad h. ff. de pro.
 Bito l. i. in pa. j.
 quires. fac. pos. i.
 dixi aliquid in ap.
 ad pan. l. c. olim
 nu. j. in ver. incor.
 posita. s. ubi et
 quando procedat
 hoc dictum. extra
 de ver. sig. c. l. x.

Eldus super Secundo Todiceis.

2 Dominus qua
 1 lequale. Adde dy.
 in. li. constante. g.
 fi. vgor. z quod ibi
 notant in apost. ad
 ipsum in ver. mo-
 lier est vna rei do-
 talis. ff. solu. ma. z
 vigit etiam in li. p-
 uortior. g. si fundū
 in apost. in ver. co-
 tra eos super glo.
 in versic. in alieno.
 20. ritu. Celsus.

L. Pa
Et ratio est: quia ipse
communio incorporatio
dicitur particularibus
compositi, et in iure eli
actu verbi iudicio p
huentia iuris, que p
b. d. c. cū nostris, v
sed sunt corporalia, v
actus facti ad posses
tas. §. Item cū prece
pug. act. l. non est mit
rum potest transferr
s. consue. Et De sen
puehibere transferr
quod in dotis restitui
s. c. m. r. m. d. l. b. o. c.

¶ Pactum vide
venit cōtropactum.
¶ de pñeher pari

Die **27**te

Con non possi
redire ad

fidem. fidee frangat
ario. ligni fide. & asu

tucum, et folie tota
comentit ut equis pa
stuerent. Rñ detu

tentio. Si vero non
cointercefferis stipul

quod a principio totum
quod redit ad actionem
universi contra pacem

apostum pro eo qui
confloca. l. quere. §.

In quod nunc videtur determinat quod

fuerunt pacem et penam
facere. Latina fede
voluerunt eum et

Incident. Ervide ē qđ
nō pōt egere: ut hic, 2

et re: itaq; pena cō
muni: r. j. vnde vī. l.
cōmuni: pena fēpū: cō

disapposita, nisi pro e
no, dicit Eucl. in dicta

in penā, et poſtea fuiſſe
in penā contractus: q̄rſ
ſolus non p̄tendit q̄d n̄

pari qd qd vti iure
relucio debet sibi ip

Et Quare hic cū iſt

quare est qd non dicitur
quare est qd agat ex ite

...tão pouco agere e
...tão pouco oino: e id
...mo que pôr imple

facilitas est cōcedere e

plenēro. Szi ꝑscrib²i
impletū, nō bā locū n

noſſe pſerre plcuſſe.
noſſe hodie, poteri
E. 7. 1. 1. 1.

...curator, et pcurator
...nominum, quia tenet

Lutor & curator an p
religiosi pupillo.

Dictu

no facultat
quolibet

Lex vigesima prima. **Lex postea****Etens et stipulatione.**

Rex postea. Est brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

et non dicitur tam, ne ipsam non tam dicitur, quod in ista incit

dam, sed cum sit brevis et ponderosa, et materia habet subtilem

scribitur, sed actionis sed in hoc casu non est actio antequam declaratum

fit, quod non. Et hoc non, quod duo actus quorum unus de est minus solus

est: ut pactum nudum, et alius est magis solennis, ut stipulatio, sic habent

et stipulatio in. na solennis venit ad actum declarandum solenniter: agit

et declaratio, non et declaratio. In ista incit, ff. de condit. insti. quidam vo-

lunt fuisse lecturam antiquorum dicunt quod stipulationes certificande, p-

pactum, requiritur actus continuatus, alias non reddunt certe, verbi gratia: pro-

mitto tibi, et corbes granis, nisi in. diare apponatur stipulatio, non est stipu-

lario incerta ex post facto, similiter enim si promitto tibi, et stipul. implicite

id quod promittitur pactum, non est pactum, et pactum est interuallo mediante factum est:

quod videtur actum quod incertum debet fieri, arg. de p. d. i. d. m. l. ber. d. d. i. o.

la. q. si dicatur quod sufficit, quicquid promissio declarat: ut. l. en. ap. ff. in sol. l.

Sed in. q. ibi ideoque declaratio pen debet a tertio, la. indices hic de pe-

debat ab ipso. In ista incit, ff. si statim non declaratur penitus: ut. ff. lo-

ca. l. cum in plures, s. locator horrei, ad hoc. ff. de ver. ob. l. ita stipulatus, la.

grada, in prin. Et hoc oppo. no. q. in contractibus cum aliquid essentiale

declarandum referatur sine specie determinatio, ut actum quod declarari debet

incontractum, non est interuallo, nec enim id quod est essentiale, vbi dicitur

deret. ff. de p. d. i. o. l. si sic postea factum non potest retro. Bar. repro-

bat istam opi. per. l. ita stipulatus fuero, s. ff. in sol. l. seq. ff. de noua, vbi di-

citur quod stipulatio potest impleri et interuallo: et loquitur ibi in facto potest fieri

ut. l. qui pecunia, ff. si cer. per. Ego miro de dno miro, quomodo alle-

gat istas, l. que loquuntur de implemento causalibus: hoc loquimur de im-

pletionis formali, per qua informis stipulatio, de capere formam, et de implicita

fit explicata, nam ea que sunt de forma videntur adhibenda vno cetero

tur. l. heredes palam, s. ff. in sol. l. de testa, l. obligari, s. ff. de auth. tut.

Quid dicendum: ff. in sol. l. habet duas partes, in primadicitur quod declara-

rio potest fieri seorsum a contractu, in hoc bene dicitur: non claudis via con-

tractibus solo lapsu temporis, quin de comuni pcedia possint declarare

et voluntate prefertur libero arbitrio contrahendi, ff. de fidei. l. si q-

post qua, s. ff. mand. l. si mandauero, s. interdu, ff. de obli. s. locator horrei,

quibz in protectione vnius tantum, que est natura actus principalis, q-

centur in dubio respicere actum proximam, et immediatam, non actum

contractum immediatum et remotum: ut no. s. eo. l. pacta nouissima, per Jac. bur.

Ita no. ob. l. hec conditio, q. no. h. locum in contractibus, ut no. l. y. in. l.

si plures, s. de condi. insti. et pro glo. est reg. et r. o. eius, de verbo, obli. l.

tacitum, na sic est pceditur aliquid declaratum: magis ex pacto expresse.

In ista parte, in qua gl. dicitur agi et declarato, non et declaratio, no. pu-

to gl. simpliciter dicere verum: dico quod si iuris parit, age et verum:

quod hic pbo, quod circa idem dicitur due forme: s. d. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

obligationes et due agendi forme: nam si iura s. d. i. o. l. ibi relinquitur due

[illegible][illegible][illegible]

et falli qd est ibi causa specialis ergo in contrarium est ius commune
ut in reg. doli. l. p. cetera aut nos dicimus qd hoc operetur tempus
aut qd hoc operetur prelatio aut qd hoc operetur vtriusq. simul iudic.
Tempus hoc non potest operari quicquid tempus non est modus nec causa
inducens obligationem vel tollens vel augens vel validans vel in
validans. ut ff. de actio. 2. obli. obligationum fere. §. placet. Tempus enim
de la nullum rei est causa. vel origo. sed est concomitantia quædam ipsarum
causarum extra de iud. c. abbate sane. lib. 7. Prelatio autem non po
test esse causa future prelationis seu petitionis quia prelatio fit ad dif
soluendum liberandum non ad obligandum. Preterea. 2. si fieret ad
obligandum haberet in se iudicium et non solennitatem promif
sionis merito non parit actionem. Item vtriusq. simul iudicium non pōt
hoc operari cum nullum eorum ad hoc tendat. ex continuatione
ne istorum eorumque. l. temporis 2. prelationis im possibile est qd ali
quid. §. naturam ipsorum producat ut. Nam talis est effectus coniunctio
rum. qualis est eorum natura. ar. ff. h. er. pet. a. l. j. Ergo op. al. ar. est fal
sa. unde gl. transit ad aliam solutionem. 2. dicit qd in d. l. j. est speciale pro
pter duplicem fauorem. l. alimentorum 2. vltime voluntatis. 2. ista est cō
munitio op. qd super ista terminis figit le illa leg. dicit. 2. ar. qd idē esse
qd in legato pro dote. ff. de iure do. l. cum post. §. gener puta si loco do
tio legatur. quid annuum. ut ff. de lega. prelat. l. virilis. §. pen. Nam licet
testamentum sit non solennitatem annua prelatio efficit validā quo
ad hoc solennitatem cōcurrit duplici fauor. l. testamentum. 2. doris. Item di
cit in anno legato ad refectionem vie. vel pontis. vel alterius pie caus
se. Nam ibi duplici est fauor. l. testamentum. 2. publice utilitatis. vel pietatis
ut ff. de leg. a. l. quidam. fin. 2. ar. non ob. l. cum de in rem verso. qd loqui
tur in dote. 2. tamen aliud determinat qd ibi non erant vltima fauor. l.
doris. 2. testamentum. fin. 2. ar. Aduertratis. ego dico qd
eternalis prelatio non reddit testamentum solenne in aliquo istorum
casuum. im possibile est qd pro parte sit solens. pro parte non solenne
ut. §. de leg. a. l. subemus. Sed bene cōfiteor quod doctum iudicium compe
tingit ista legata potius in facto qm in iure consistunt. ut ff. de capi. dimi. l.
legatum. ff. de ali. le. l. seruos ad cultu diasp. templi. ff. de annu. leg. l. quin
tus. §. componitur. 2. ar. ff. de fidei. co. l. i. in testamento. 2. qd no. §. de fidei
co. l. eam quam. Sol. est in contrarium. qd l. i. de fidei. co. loquitur in offi
cio iudicis. qd propter duplicem fauorem impartitur. et hoc est speciale
tibi hic loquitur in iure agendi per viam actionis quam impossibi
le est cui deficiat illius obligatio. sic non obstat. ¶ Secundo oppo.
do. l. cum fidem. §. de no. nune. pecu. ubi dicitur qd ille qui affirmat cons
tractum soluendo partem cogitur potius ad solutionem residuē sed hic
affirmat contractum soluendo certis annis. ergo debet compelli solue
re in potestatem. Sol. dicit qd hic soluit ignoranter abscenter. Ita so
lutio est diuina. 2. falsa. qd certa scientia non inducit plus qd simpliciter
cōfessum. et quod potest agi. qd est nudus. 2. abstractus ab omni solen
nitate. ¶ Dico ergo alter. qd in l. cum fidem. contractus erat solennis in
proptia. prope contractus litterarum. Verum tamē cōtra actionem ex illo
contractu obstat exceptio. cui exceptioni derogatur per pactum ex
ceptioni contrarium. id est per agitionem de bup. sed in lege nostra defici
ebat agendi principium. qd tractus non erat solennis. ideo per prela
tionem non inducitur solennitas. ut hic. Sed bene remouetur exceptio
prelationi cōtraria ibi. Et sic non obstat ar. ff. de minu. l. si filius. 2. ff.
de cōtra. tab. l. si preteritus. ¶ Tercio opponitur. ff. de vltis. l. co. 2.
de in rem verso. ubi dicitur qd prelatio vltimarum longo tempore facta. est
causa qd in futuro prelatentur. Item inducitur qd ex prelatione vltima
rum doris longo tempore facta inducitur necessitas soluendi dore. Sic
ergo de accessio inferitur in accessum. item ex accessio in ipsum in
feritur principale propter lōgā prelationē. ergo ista leg. male dicit. Sol.
aliter est interpretatus. illius. l. cum de in rem verso. nam illa leg. in dicit di
cere qd diuina solutio facit presumi causam obligationis illi solutioni
cōformem. unde si allego sufficientem causam. propter quā dico prela
tam vltimam. vel aliquid aliud mihi debent. etiam si non probem illam
sufficientem causam directē. sed solum diuina prelationem. presumi
tur qd causa allegata processerit. unde ibi allegabatur solennis stipula
tio. ¶ Probatur autem diuina prelatio. 2. illo casu statuit illa leg.
q. ex causa prelationis inducatur quedam presumptio. que probat rem
fuisse debitam. Et est ratio. qd non est credendum quem soluisse. nisi ratio
ne alius debiti. Probatur ergo debitum per probationem diuina
re prelationis. 2. hec est probatio presumptio. 2. hoc intendit illa leg. Ad
cuius intelligē. iam debet scire qd ex qualibet prelatione oritur quedā
presumptio pro creditore. quantum ad retentionem soluti. ut ff. de pba. l.
cum de iudicio. sed quantum ad futuram prelationē requiruntur pre
sumptiones cōtinuæ ex prelatione longi temporis. Ex quibus cōcur
rentibus augere effectum simplicis presumptionis. transit presumptio
in speciem probationis ad agendum hoc est qd vult illa singularis. l. cum
de in rem verso. Aliter ergo presumitur origo causæ. qualis est secuta pre
latio. Sin. l. nostra collabat de origine causæ quod causa erat nuda. §.
nudi pacti. 2. ideo exciditur presumptio. l. cū de in rem verso. qd apparet
de petitorio. 2. de origine causæ. 2. istud est multū no. Simile in. l. §. de im
pō. l. cū dicit. l. §. ubi dicit qd a primordio tituli posteriori format euentus.
¶ Concludo ergo. qd aut legatur causa idonea. 2. lōga prelatio. tunc ex pro

batio lōge prelationis facit certa scientia. A
sumitur causa allegata fore veram allegatur ea
in sufficientem. tunc non prelatio agendi hic aut
nulla allegat causa multo minus potest agi. Sic
qd not. de except. doli. l. palā. §. circa. 2. ibi gl. 2.
di. Sic igitur prelatio h. fidem super causa. sed pba
tio h. fidem super prelationem. quod sit facta ex
certa scientia. sic vera cōfessio non excidit in e
rante. ita nec presumptio ex diuinitate prela
tionis. qd etia sic pba. Abi erratur. possunt repe
ti soluta. ergo solutio solutiōibus. resoluitur pre
sumptio que ex ipsa oriebatur. Nam remota cau
sa presumptionis. remouet presumptio. ut. §. de adu.
l. si quis. ff. de in integ. resti. l. diuus. l. omnes. §. lu
cius. que in frau. credi. de ritu nup. l. nō solum. §. de
vno. 2. ar. ff. de re mili. l. non omnes. §. a barbarie.
¶ Item concludo. qd interdu loquitur de obligae
tione inducenda. 2. ista nō inducit ex lōga prela
tionem in lege nostra nō inducitur ciuili obli
gatio ex lōga prelatione. Interdum de exceptio
remouenda. tunc exceptio prelationi contrariaque
exceptio fundatur in presumptione. remouet per
ipam prelationem posteriorē. ut. d. l. cum fidem. 2.
arg. §. et. l. pacta nouissima. Interdum agimus
de obligatione presumenda. tunc refertur aut con
stat de origine causæ per veritatem. 2. cessat presump
tio. ut hic. Aliter nō constat de origine causæ. tunc
refertur nulla allegat causa. 2. nulla presumptio.
ut no. in d. §. circa. Nam presumptio ex se super
allegatē. ut. ff. de adu. l. si adulterū cū in resti.
§. fratres. aut aliqua causa allegat. tunc aut al
legatur causa nuda. 2. insufficiente. excludit agē
ut hic. Aliter allegatur causa apta 2. sufficiente. et
tunc dico qd ista causa per lōgā prelationem presu
mitur talis presumit causa. qualis per effectū de
monstrat. ut in d. l. cum de in rem verso. ¶ Et ista
sunt multa nota p. emphyteosis. qd per ditione
9 instrumenta emphyteotica. ¶ Itā qualis ap
paret solutio. talis presumit prelatio cōfessio. et
not. qd ex persona defuncti transit presumptio ad
heredem. ut. l. cū de in rem verso. l. espō. ¶ Et do
ant tales cōfessiones presumi. qualis eras solutum
fieri vel in viam personam. vel in plures. §. in cō
suetudinē cōcedentē. ut. l. loc. licet. vel §. in ge
nerale. §. in ditionē. ut. l. de fidei. co. l. si. Recorro igit
tur pas ad presumptionē specie. qd ad presumptio
nē in genere. ut. l. de leg. a. l. si seru. plurim. §. si. 2.
in. l. vel vnum solum. §. pig. actio. cū sim. ¶ Ex
tra opp. 2. vide qd causa sufficiente ex vltima solu
tione probetur. nam ille qui soluit sub commo
datione certe causæ videtur causam conferre.
ut. §. de fidei. instrumen. l. plures. apoc. §. sed ex
vltima cōfessione inter presentes. vel reducta in
ter presentes. oritur plena pba. §. de nō nu. pe
ci. l. gl. aliter. 2. ff. de pba. l. publica in. ergo appa
ret qd nō est necessaria longa prelatio. Sol. dicit
co. qd ex prelatione nō inducitur cōfessio. §. pre
sumptio qd ille qui soluit. credit causam veram.
Ex hac tamen credulitate. nisi per lōgā prela
tionem sit veritas. nō oritur ius probationis. Nō
obit. leges cōtrariæ. ubi scriptura erat cōfessio
super ipsa cōfessione. sed hic super alio. §. super so
lutione. 2. ideo collectores monasteriorum qui col
ligunt censum. quando recipiunt censum. facit
soluente ex prelatio cōfessio. 2. cognoscere rem
censuariam. quo casu nō est opus tempore diu
turnitate. extra no. §. de iuris 2. facti. l. co. 3.
11 falsa. ¶ Tercio ad questionem. 2. reuoco in du
bitum. verum. l. cum de in rem verso que loqui
tur in prestante. habet locum in petente. vero
bi gratia. Ergo passus sum te iōgo tempore fru
re mea. vel vlti iudicio in agro meo. vel si alle
gas titulum puta qd vsum fructum vel seruitus
tem pacto constituit. vel qd pater meus tibi lega
uit. nūquid presumatur tibi titulus ex iōga pa
tientia. Et videtur quod sic. quia patientia. ba
betur pro traditione. si prelatio et patientia
idem debent operari. ut. ff. de seru. l. quoniam.
12 ¶ Secundo hoc probatur. legere cauetur.
quod si pater patitur filium hereditatem posside

In legato pro
dote. Adde. l. leg.
n. l. cum de in res
verso. ff. de res. §. h.
post. Sol. 2. ar. qd
ille. l. cū de in rem
verso. col. §. v. r. i.
casu. 2. tū in edd.
ad Spe. in. r. et
in. spo. ven. qui iō
go reponit. L. eius

de, qđ ex longa patientia presumitur qđ filius adiuu iussu patris, et sic
presumit pater contractus, qui celebrat in additione v. ff. de acqui. heret.
l. qui in aliena. §. sed et si non. 2. de peti. heret. l. filius, qui legē est not.
¶ Et p̄biat qđ ex lege causę qđ si frater de iud. possid. bona pater dicitur
vnde patet aliis p̄biat qđ presumit filius p̄cessit et sic ex patientia
longa presumit titulus dñi filio et sic. 2. no. in l. p. c. omni iud. qđ. ¶ In
contrarium videtur: qđ si longa patientia presumitur et tunc, sequē
retur qđ ille qui possidet de cę 3 annis, est iuratus et tutus, quem allega
re ad aduclario presumptio ex longa possessione et sic omnis tractatus
super p̄scripctione longissimi tēporis est frustru. cōtra. l. si qđ emptio
nisi. l. de p̄scri. qđ. an. cōtra totam materiā sōissime p̄scripctionis.
¶ Secundo sequetur qđ in p̄scripctione seruatur iudicium arbitrarium,
et sic farus ille qui interit ex tēpore, cuius cōtra mēoria nō ex
stint facta est fidei cōsultu per allegationem tituli ad aduclario arbitro
re aduclari, 2 per longi tēporis patientiam, et sic ridicula et eque iuris
fidei est frustru. l. seruatus. de seru. titulus. 2. de aqua quor. c. l. i. hoc
iure, §. ductus aque. ¶ Super hoc p̄ponit gl. que est in l. c. de in re v.
v. dicit qđ aut queritur ex p̄scripctione hęc p̄bat in causa finis na
turam p̄scripctionis ita loquitur Elges allegare, aut nō nescit ex p̄
scripctione iuratur ex cōcessione filii facta ad aduclario, nō dico a
ritur tunc tūctus est ex possessione longi tēporis, tunc cā patientia aducl
¶ Et cōtra finis illa gl. catus b. qđ esse v. nō natur ex p̄scrip
tionē, sed allegat cōcessiōē qđ etia p̄sumitur ius directu, qđ tū
ex p̄scripctione est videtur dignu. l. traditio iuris. §. 2. c. ¶ Certe est
qđ. l. c. de in rem verso. b. sicut in p̄stare, in quo apparet cōsensu. Non
autē b. sicut in patiente, in quo nō apparet cōsensu: qđ patientia nō iun
ctura acm inducunt cōsensu, nō inducunt p̄sumptionē cōsensu: v. p̄le
ne no. in l. §. v. notate. l. sol. matr. per Ba. de are. p̄terea, vbi nō est
cōsensu, nō pot. ibi cōmisi contractus. c. si ipsa veritas, 2 ita tenet Ba.
de reue. p̄de. c. Ba. bu. c. l. i. sol. matr. qđ patientia habetur p̄ tradi
tionē, illud v. p̄b. p̄cedit causa cetera v. rem, per quāque cētur
patitur. v. de acqui. p̄bi. §. si filius, v. d. i. si filius. ¶ Si autē nō
p̄cedit cā tunc patientia fidei solum habetur p̄ tracta cōtra dictio
ne. ar. ff. de for. l. qui vas, §. p̄terea. ¶ Et nō ob. l. filius, 2. l. qui in aliena, qđ
ibi patientia ar. l. iuncta cū facto cuius qui r. putabatur ea de p̄sonali agitur
est pater et filius. ¶ Et ibi p̄cedit de tractu iustitiam, et sic ibi agitur
de cōmō acquirendo patienti, nō de eius p̄iudicio principaliter v.
nō. de iure de iud. l. infanti. ¶ Itē nō ob. qđ. no. in l. p. c. omni iud. qđ. qđ
inter cōtēpores p̄cedit quā obligatio ad vindictā. ¶ Unde patientia ibi
cā cū illa quā obligatio inducit tractu omnino. ¶ Et p̄terea, ibi
interuenit patientia vindictā, nō aut obligatio de simplici patientia, et sic
nō ob. c. cōlūde ergo c. l. c. de in rem verso, qđ aut loquitur de p̄
sumēdo iure reali, 2 dic v. j. de rei v. d. l. solenibus. Aut de p̄
menda acquisitione, 2 dic v. j. de peti. heret. d. l. filius, 2. l. i. qui admitt.
ad bono. p. sol. matr. aut de p̄sumenda diuisione rerū, 2 dic v. j. c. de be
n. d. p̄sumenda diuisione societatis, 2 dic v. j. p̄ p̄ socio. l. itaq.
Aut de p̄sumenda traditiōe, 2 dic v. j. an iussus de acqui. heret. Aut de p̄sumenda
solutione, 2 dic v. l. quicquid de apo. pub. Aut de p̄sumenda
de remissione, 2 dic v. ff. de probal. p̄uila. v. b. egribus cōmunitibus
inducit p̄sumptio: qđ solor, quia dñi tacuit, qđ rationes sēp iuris
tractant. Aut de p̄sumpta iurisdictione, p̄ officio, 2 dic v. j. c. venica
de verb. signi. per Jun. Aut de p̄sumenda possessione, 2 dic v. ff. de solu.
l. titia. Aut de p̄sumenda emancipatione, 2 dic v. ff. sol. matr. l. titia, 2. l. i.
¶ Ad d. apo. l. morte. ¶ Et p̄ p̄scripctionē apparet qđ iura p̄sonalia nō
inducunt qđ tēpore, sed tunc p̄biō inducitur ex tēpore, cum longa
possessione cōiungitur. Iura vero realia acquirunt qđ tēpore poss
lesio, v. el quā iura adimicuto cōmunitur. l. i. in ff. de aqua plu
ar. d. l. si seruus vindictē. l. i. qđ dñi iuratio, 2. l. de seruati. 2. aqua. l.
i. ¶ Et idē p̄pore intellectus p̄dictorum querendū est qđ iura realia a
p̄sonalia b. differantur: Super quo potest tractari quēdam doctrina
per nominare quēdam doctrina per quēdam theodici. ¶ Doctrina
per nominare hęc est, qđ iura realia sunt iura dñi directi, ius dñi vtilis,
iura dñi ius hereditatis, iura seruatiū realia, p̄sonalia iura. Realia
sunt qđ debentur a terei. P̄sonalia sunt qđ debentur ex p̄sonis iure
vflus, v. usufructus, et quibus oīz iura cōfessionia. Iura p̄b. an. qđ.
de rei v. d. l. iusti. de rei v. c. omni i. §. que. ¶ Itē seruatus hominū
sunt iura realia: vnde in vallo habemus ius reale, 2 p̄tetur per quā
cōfessionem, idē in aciprio, 2 cēntro. ¶ Iura v. de agri. 2. c. l. i. quēdam
dñi. facit qđ. no. iusti. de iure p̄so. ¶ Et cēfus p̄statio cōp̄tetur iure reali,
2 idē reperitur p̄tetur et p̄ possessionē v. egra de elec. c. querelā. ¶ Itē
p̄dicta cōp̄tetur iure reali: vnde actio hypothecaria est in re: v. ff. de
enit. l. si cum venditor. in p̄n. per b. iudicō et ergo nominā et similia cō
gnoscis realia iura. ¶ Sed alio modo possunt cognosci per quādam
doctrinam vbiqđ reperitur ius sine iura obligatiōe: ius dñi est ius
reale, ita dicitur in. no. c. omni. ¶ Itē vero qđ nō reperitur nisi ipsa
obligatiōe est ius p̄sonale: v. ff. de seru. l. v. pomum. ff. de seru. v. b.
p̄d. i. p̄coris. ff. de usufr. l. i. cōsue. 2. l. fundi tēbriantur. 2. no. ff. de
usufr. l. si quis ita. vnde dominiū 2 seruitus 2 quāsi seruitus que
18 ad aduclariū sui nō inducunt obligatiōe sunt iura realia. ¶ Et iura
hęc querunt quādam p̄scripctionē longissimo tēpore annuatim fecit iuris

certain prefationem, p. o. modum non vult vterius prefare, Et hoc eo
dico me ipsoatum, et vult agere vtrius interdicti recuperare posses-
sionem, quia dico me ipsoatum perceptione solita: queritur nunquid pos-
sum, et videtur quod non: quia prefatio potius videtur facta per imper-
sonalem rusticum, eius simpliciter, et quia aliquid necessarii per imper-
sonalem, solum, in fin. vide videtur quidam, quod licet de in rem verbo
habeat locum in rusticis, et mulieribus, non credo verumque psum-
prio iuris legis adopratur naturalis rationi: unde non est curandum de
rusticitate, arg. s. n. l. i. venia. Et Proterea est rustrosum confutendu
mandat, p. i. de agri. et censu. l. omni pediculis. l. ij. que confutendu
ducitur ex vniuersalibus, non ex personibus prefationibus, de annu-
l. scia. et de alid. l. adela. s. fin. Et si emanet ergo questio an aliqui
possessum habeat locum, dicitur. Vac. de ra. p. non: et non reperit psum-
tum, sed sola actio personalis non reperit possessum, tunc. et in. v. l. s.
quo, bono, fed ex ista prefatione non oitur nec probat personis ergo
est reperit possessum, ff. ob. c. queram, de elec. q. aduersus que-
ram ego. et quereia. fin. Vac. de ra. vult dicere quod istud c. male loquitur
tunc. Et autem hoc est aut ista loca prefatio est facta principaliter pro
prese, vel respectu alterius obligantis personalis: facta principaliter pro
leg. cum de in rem verbo, et tunc non reperitur iudicium reale nec aliquod
possessum iudicium, vel interdictum, Aut ista prefatio habet ratio-
nem ad aliquam feruitatem, vel fubiectionem, puta si feruitatem
psumit omnia aliquid rangus vasallus, vel rangus vasalli iuratus: licet
vult prefat operas rangus libertus: in isto casu, quia prefatio correspon-
det iuri reali, est reperit peritorum et possessum, ff. et casus. c. que
reclam. idane solutionem rangus hic. v. l. s. in. l. i. s. de sent. et aqua. de
hoc vide per Birchid. similiter. v. l. q. c. feruitum, et per Goam. in
peruenit, de censu. vult querere foemur libellus, vide in Spec. in
parte de causa p. s. q. v. q. v. ceterum, et ver. seq. de reb. spo. n. hic breu-
v. l. in. s. i. s. et adde q. no. l. y. i. de proba. l. ad probem. et. d. i. q. q. q.
fauila. cog. l. aciem. iun. in prin. Et predictis apparet, q. in quasi feruit
et hominum longissima prefatio operum effectum perpetue prefatio
nisi quia longissimo tempore prefecit iuri, vult quasi realiter, et de iura
manum. l. i. sed longum tempus non sufficeret nec ad inducendum
possessionem, nec ad probationem in feruituribus dominum, nec ad
l. c. in rem verbo, quod hic dicitur. Et in. l. q. c. i. Turra psumit
querit debitor heres insufficiens a creditore, vel alio modo habens
adeundum, aut licet quod non soluit queritur verum ex hoc prefatione
ra adito hereditate, Et ar. psumit ad remit c. sic vide in v. l. v. m. b. o
de clericali. s. i. s. et tu diu fessit q. dorem si ego non restituisti actum
ra adito ex beneficiis, cum non solum, l. de bonis que lida. ad eo
mortuus filius tuus filius non teneberis restituere dorem confanguinis
mulieris, et mortuo non teneberis restituere tunc: quia cum videatur
reditas per te nullis apprehensa. ar. d. l. filius, de p. her. c. l. i. in
aliena. Dicitur tunc quod probatur per casum. ff. de pen. leg. l. i. psumit
s. i. s. vult psumit per psumit animus nolendi solvere, et volendi
restituere id cuius retentio est in sua herede voluntate. Si ergo psumit
animus: ergo psumit ad rationem quia hoc non potest fieri citra
tamen heredis. Et ita opinio habet quodam superficiali equitate
ita est verissime, tamen non fundatur per aliquam legem in manu
hereditatis in actu confutendu in manu declarato per aliquam actum
verbi vel factive, i. et vult delib. l. potui. Et si ergo qui mitem
sed semper facit, non dicitur gerere pro herede, et de ore debilis. l. q. c.
facti quod not. ff. de heredi. acti. v. l. debuit. Non ob. l. i. s. l. i. in
aliena, quia ibi interuenit gessio pro herede in eo qui reputatur
persona, hoc etiam probatur quia voluntas in corde retenta non indu-
cit actionem hereditatis. arg. no. ff. de nego. gessio. l. p. nonnulla. l. i.
Ista est voluntas in corde retenta, et non ex. facti quod pro. Et
offi. p. p. c. l. i. s. in v. l. q. c. in sua repetitio. Dicere enim quod
debet eo ipso q. raeat, videatur te immittere, vel adire, est psumere
tractum, qui inducitur ex actione, Et sic est psumere facti, Item
si hereditas est damosa, est implicitus est tacite oneratus heredi-
tatem, et hoc est ab iud. m. v. l. i. v. l. et ab heredi. acti. i. idco tamen
tamen non videtur adire, nisi nulla reperitur gessio pro herede. ff. de
l. i. p. p. c. l. i. s. i. v. l. psumit voluntas retinendi quia ibi non
cedebat efficax debitorum, quia ibi non videtur velle dominus augere
ipsum debitorum, et per sola naturalia transire in eum in naturalia ad
gationem. Item illa psumptio est, ad rationabilis ipsi dominici
hereditatis rationis, sed psumptio herede ad rationis habet in se onerum
ff. de aucto. p. s. i. q. c. sic non obstat. Et al.

- 1 **¶** Dicitur ille qui a lege vel a principe inducitur, potest renuntiare. Et
tunc arbitrio non admittitur exceptio declinatoria, facit l. etiam.
- 2 Dicitur ille qui a quo possit renuntiare.
- 3 Contra iuratum pactum a quo possit.
- 4 Renuntiare an quis possit tunc post se introducto, hic facit regulam
non distinctionem in hac questione, nu. 5.
- 5 Et expressum an habeat locum in arbitrio, vel non.
- 6 Appellari licet non possit a sententia arbitri, tamen si nunquam pronuntiat,
habetur regitibus contra eum.

delate renuntiare. Quo casu habet locum con-
traria. Aliud est de hereditate deferenda pacisci
non petere eam, Nam istud pactum est quod ta-
ctis a matre nepotem in herede vultu-
salem collato. Verinde ergo nepos excludit
si mater possideret: quod ille possidet quod suis causis
a matre sicut ergo mater precedit filii, ita ille
possidet habens causam a matre, ita firmat
consuetudinem optimi cautela est, quod verba non
sint excepta per modum simplicis renuntiationis: sed
magis in forma pacti de nã pãredo, quod censetur
quod donatio sit. si quod obligatione, dicitur. l.
Nõ ob. ad predicta dicitur Jnno. quod iuramentum
est personale et eius effectus: illud est ve-
rum quod ad anime vinculum: sed quod ad robur co-
tractus, iuramentum hysalem extendit, vt in au-
sacramento puberum, si aduer. vendi. 2 hoc de

17 secunda principalis q̄ōne. ¶ Tercio ad secundā
quēstionē. q̄uod error vtriusq̄ parte p̄dictarū futurū
ra successeione faceret. ¶ Abusu istius reg. &c. l. i. q̄
vtriusq̄ parti nō valeat nec in milite. nec in pagano
fauore militie pactum disordinetur ad speciem. ¶ Et
tunc voluntas in pagano vero non valet vlti
mo. ita dicit ibi text. quid ergo si fuit pactū faci
ad pias causas. videret q̄ idem etiam in pagano
no. q̄ fauore pie cause fuit pactum interpretetur
testamentū. ad. dicit. l. licet. cōmitem. l. i. de
testam. eccl. ¶ Sim interceptū Bar. c. l. 53. iura
hoc querit. an valeat pactū q̄ cum milibus fac
das. vel q̄ cum heretico facias. dicit q̄ nō vtr. ff.
de verb. obli. l. si stipulatio hoc mo. l. si nūq̄uid hoc

pōt oporri per modū dōditionis rē flicetare tam
 lem heredi pmitto tibi. R. si fieri nō. i. si
 leg. lūm donatōnis. ¶ Siq̃ta hoc queritur. q̃
 quēlio nō. q̃ uotidiana. quidam donauit milibz
 omnia bona sua. q̃ interuenit infirmitas. queritur
 utrum valeat hoc donatio. gl. tenet p̃. q̃ siq̃
 nullo iure hoc prohibetur. Contrarium uidet̃
 q̃ si q̃ta donatio efficit q̃ bonans nō. i. si
 heredi. R. si q̃ uotidiano impedit testamē
 faciemus enim cum esset iura heredes quod ad
 heredi etiam frustra. fidei faciens istius frustra
 aditur. q̃ mil p̃berit in bonis. q̃. c. Beuer
 er. gl. dicit vtrū. q̃ video quod omnia bona po
 sunt donari vtrū. i. omnes. gl. iustus. de his q̃ in
 fraude rē. Et nō dōtari vtrū. l. i. ff. de viciopio.
 potore. x. l. muliere. q̃. de iure dotis. Et vbi
 p̃terit p̃rogat iur in mari vtrū. q̃. de inoff. donat.
 l. i. q̃. si de iure parro. in l. filibz et m̃. Moien.
 not. q̃. si res pigno. ob. p. l. i. ff. de ob. q̃. amodo
 non habebit heredi. nāmo haberi poterit in
 acq̃uēre q̃ non vult in heredi. arg. ff.
 mand. l. i. ubi m̃a datur. q̃. si is cuius bona s̃
 sufficiat q̃ potencialiter possit heredi habere
 licet de facto nō habeat. arg. ff. de peti. heredi. l.

bereditas, in prin. ¶ Spone quod effe adiecti in
donatione fore futurum, verbi gratia, Ego dono
tibi omnia mea presentia & futura, nunquid ista
donatio valeat? & videtur quod sic: quia futurum
non effe translati dominium, vnde in acquirendo futurum
habeo dominium, de quo potero cessare, licet
sim obligatus, de leg. i. apud Jm. si. si. si. si.
de act. emp. l. citra la granda. Alii dicunt quod va
leat donatio respectu presentium: non respectu
futurorum: nisi in illis adiectio videtur, & non va
let, ar. j. de dona. l. fancimus. si. si. perculis. si. si.
de pecun. leg. ¶ Tertia effe pp. quod non valeat in ali
quo, quasi tota sit contra bonos mores: vt de
pac. couen. l. hereditas. si ob. l. fancimus. vt de
lib. petri nullus habebat certa quantitate detra
minatam a leges heredi non effe certa quantitas de
terminata: sed totum vitatur. alioquin diceretur
transpactio, & valeat tota donatio, saluo
quod in vno numero: propter de eo restitui quod
curis deditur. Bar. ibi nihil affirmat. ¶ 2.
¶ finit. heredis potest. si. de heres. ff. de iur. in
tutio heredis potest denolui in donatione in
prensus: tamen non effe dubium quod continet pre
sentia & futura: sed illa op. repub. bar. per. ar. in
l. si. de sacrosan. eccl. & communis opi. effe. ¶ 2.

natio presentium et futurorum facta eodem cōtēgē, in totum sit inerte
 si quia videtur facta in fraudem legis, ad impediendam liberā fac-
 tionem testamenti quia licet non impediatur testamenti facti quod ad
 actum testamenti indifferit tamen quantum ad effectum hereditatis
 benedicti nullus adiret hereditatem nisi lucraturus esset ex ipso test.
 fal. in prin. Secus tamen esset dicendum in donatione causa mortis
 illa posset revocari, si est libera factio testamenti. Item quia heres so-
 trahit facilius propter quam adhibet hereditatem in usufructu, vel leg.
 prin. et ita in donatione causa mortis firmiter fit Bar. a bene. Solu-
 tio hoc quod nunquid si bona simpliciter donantur, futura includuntur
 Respondetur quod non. Unde per v. in d. si quis testator.

20 ¶ Sed quid si quis donat dimidiam partem hereditatis, nuncquid vult
donario, et nuncquid includatur futura, d. ¶ De. dicit q. sic donatio vult
valere quia superest de quo testatur: futura vero includuntur, q. heredi-
tas est quid vniuersale, facit ad hoc q. no. ff. de fundum in lra. lucina. si
¶ De. et facit. ff. de bo. aucto. in p. l. hereditas. et q. no. ff. de bo. aucto. in p. l. hereditas.

21. **Litem veniūt. §. fructus.** ¶ Sed nūquid possunt vēdi, vel in dote dari presentia, z futura? dic q sic q de pretio z de dote poterit testari, et cum effectu obtinēdi heredis: vt. i. de pac. conuen. l. hac lege. ver. quia. ¶ Melius tamē hoc probatur in l. de p. de pac. conuen. l. hac lege. ver. quia.

22 d. l. muliere. j. de iure dotium. 2 hoc de tertia principali qōne. ¶ Tercio ad quartam principalem questionem, 2 quero, nunquid valeat pactum de hereditate obueniēda certo mō disponēda: 7 ista est propositio. mulieris hereditas, si sit in bonis, non est in bonis mariti.

materia huius legis, circa hoc sic distinguitur. Aut sit pactum de hereditate hominis incerti, et valet: vt. l. iij. §. de illo. ff. pro soc. per illum. §. si pactum sit de hereditate incerta. l. si quis. ff. de leg. 1. §. si quis. ff. de leg. 2. Aut sit pactum de hereditate hominis certi, et valet: vt. l. si quis. ff. de leg. 1. §. si quis. ff. de leg. 2. Aut sit pactum de hereditate hominis incerti, et valet: vt. l. iij. §. de illo. ff. pro soc. per illum. §. si pactum sit de hereditate incerta. l. si quis. ff. de leg. 1. §. si quis. ff. de leg. 2.

ista fraus probari, non valeret pactū: vt. ff. de legi. l. i. fraus. Aut sit pactū
de hereditate certi hominis: tunc aut sit ex necessitate precedentis con
tractus liciti, & valeat: vt. l. si quis seruum. de act. emp. Aut nō sit ex neces
sitate: & tunc aut hoc venit per quandā consequentiā, & valeat: l. i.

illud. de here. vñ. aut hoc fit principaliter propter se: tñc aut hoc parit
cōtinet liberationē eius cui fit, z valet favore liberationis: vñ. i. q. i. hñc
redē. g. a filia. ff. eo. Aut cōtinet aliam dispositionem circa res heredita-
rias: z tñc hñc locum ubi l. vñ. distinguitur. aut fit sciēti eo dē iuramento

dirate agitur, aut ignorante. Primo casu aut eo contentiente, a perjurante: 2. valet, aut contra dicente, 2. reuocante, 3. nō valet. Secūdo casu nō valet: q̄ habetur pro cōtra dicente: ut hic fm̄ Bar. Iñc. si iuramento situr toris. I. titulus hoc mō ff. de verb. oblig. c. de mō. ff. de iur. iur.

cōsensu dñi firmaret pactū, cū iste consensus sit ambulatorius, ar. 1.
p. 1. si fundā. §. 1. nam licet fuerit cōtra bonos mores a principio, fingi
nō fuisse. Nam fictio per quā cōsensu retrahit. viciū purgatur. u.

23 J. ad mace. l. finali. ¶ Si tunc pte leg facit ad questione, dicat iuratur
q nō valeat pmissio minoris: mō minor cōsentiente testatore pmissio
bona testatoris. eadem ille minor succedit testatori, quēvis verū valeat
pmissio. z videtur q nō, refragāte statuto. Ergo dico, z dixi corā istum

tege, quia ista promissio nititur non solum contractui minoris, sed etiam fundatur in consensu maioris, et non sumit principale robur: unde cum per hanc causam coadiuvans contractum minoris, scilicet consensus maioris, ab eo principaliter dependeat, dicitur pactum (secundum) statutum eiusdem maioris.

dicum est propter minores imbecillitatem: sed hic minore ratione
utitur voluntate, maiori obsequendo: unde non le dicitur, arguitur de heret.
infir. L. quidam cum filium. 2. j. de in integr. restit. m. l. non videtur, si
le videmus in velle quo: nam si maluerit non le dicitur, non vultur bene

De transactionibus. Rubrica.

1 **¶** Transactio facta cum quibusdam ex administratoribus, non par-
cinatur ceteris, cum quibus non est transactum.

7 *Beneficium diuisionis an habeat locum inter dolosos.*
 6 *Beneficium diuisionis an habeat locum tutela diuifa.*
 7 *Diuisio dicitur esse duplex, & qualiter in qualibet utarum habeat locum diuisio, nu. 8.*

9 *Uelfio an debeat fieri in totum, an pro parte.*
10 *Uelfio exprefla quid plus operatur q̃ tacita.*
11 *Actio vtilis quare non datur fideiufionibus, ſed benetutoribus.*
12 *Beneficium ordinis, quando habeat locum, vel non.*

Lex prima.
Expactio. † Transactio facta cum quibusdā et administratores non persequitur ceteris cum quibus non est transactio

Non patet de maiori ceteris cum quibus non est
ctum. h. d. hecley valde not. ¶ Dicitur in duae par
tes. nam prima ponit dictum in genere. secunda im
cie. secunda ibi. cum igitur. ¶ No. q. quandoq. plures
g. i. i. n. f. r. n. i. m. p. l. e. x. i. a. n. o. l. l. a. e. s. t. e. s. t. i. n. g. i. t. u. r. ¶ Q. u. i.

doq; administrent diuifim: quia facta est diuifio. Quandoq; unus ad-
miniftrat, alter nō. Quandoq; neuter adminiftrat. 2 in omni duobus tra-
ditur regula: quia transactio facta cum aliquo vi transactionis. non pot.

[illegible]